

L'ús de la coloració del capell en la datació del Tallarol de Casquet *Sylvia atricapilla* mascle

I. MARTÍNEZ & R. AYMÍ

The use of crown coloration for ageing male Blackcaps *Sylvia atricapilla*

According to the published ageing criteria, adult male Blackcaps have the crown completely black, with brown tips present in first-year birds only. This paper reports the retrap on 05.03.92 of an adult male Blackcap ringed five years beforehand, and so of Euring code 13, but showing the black crown extensively marked brown. This record indicates the necessity to use this ageing criterion with caution and preferably to use others such as iris colour and, especially, moult features.

Key words: Blackcap, *Sylvia atricapilla*, crown coloration, ageing criterion.

Isabel Martínez & Raül Aymí. GCA. Museu de Zoologia. Ap. 593. 08080 Barcelona.

Rebut: 22.12.95; Acceptat: 22.01.96

Els mascles adults de Tallarol de Casquet *Sylvia atricapilla* presenten el capell típicament de color negre, i la presència de revores marró/vermelloses és un caràcter atribuït exclusivament als mascles de primer hivern (codi EURING: 3/5) (Williamson 1968, Busse 1984, Svensson 1992, Jenni & Winkler 1994). Existeixen, però, unes poques dades sobre la presència de tonalitats marronoses al capell en mascles adults que corresponen a ocells amb plomatge molt nou capturats a la tardor i amb una quantitat de marró molt petita (Leverton 1987).

El 05.03.92 va ser controlat a Flix (Ribera d'Ebre - 41° 14'N, 00° 32'E) un Tallarol de Casquet mascle adult (edat Euring 13) que havia estat anellat el 27.12.87 a la mateixa localitat. En aquest exemplar, cridava l'atenció la presència de revores marronoses a les cobertores negres del capell, distribuïdes uniformement arreu del casquet, de forma, fins i tot, més marcada que en molts ocells de primer any. El color de l'iris, marró-vermellós, era, però, característic d'ocells molt vells (Berthold et al. 1990). Cal destacar la intensitat de les revores marronoses, tenint present que el

control es realitzà el mes de març, moment en què les plomes ja han patit un llarg desgast pel temps transcorregut des de la darrera muda.

Aquesta observació indica que alguns mascles adults de Tallarol de Casquet poden tenir molt de marró al capell, fins i tot durant la primavera, i es poden confondre amb ocells del primer hivern (codi EURING: 3/5). Es per això que caldria utilitzar altres mètodes de datació més fiables. Tot i que la coloració de l'iris podria ser útil per a datar en alguns casos, no es coneix prou com per a utilitzar-la sistemàticament (Gargallo com. pers.). Per tot això, considerem que el mètode més recomanable per datar els mascles de Tallarol de Casquet seria el proposat per Jenni & Winkler (1994) consistent en l'observació del contrast de l'ala entre plomes noves i velles després de la muda postjuvenil, i evitar així els possibles errors causats per individus atípics com el comentat en aquesta nota. •

BIBLIOGRAFIA

BERTHOLD, P., QUERNER, U. & SCHLENKER, R. 1990. Die Mönchsgrossmücke *Sylvia atricapilla*. Wittenberg Lutherstadt: A. Ziemsen Verlag.

BUSSE, P. 1984. Key to sexing and ageing of European passerines. *Beitr. Naturk. Niedersachsens* 37: 1-224.

JENNI, L. & WINKLER, R. 1994. *Moult and ageing of European Passerines*. London: Academic Press.

LEVERTON, R. 1987. Ageing Blackcaps in autumn by eye-colour. *Ringers' Bulletin* 7 (2): 28

SVENSSON, L. 1992. *Identification Guide to European Passerines*. 4th edition. Stockholm: Svensson.

WILLIAMSON, K. 1968. *Identification for Ringers, 3. The Genus Sylvia*. BTO guide n° 9. Oxford: BTO.